నమ్మకమే మానవుని నేత్రములు

నమ్మకమను రెండు నయనంబులే లేని
అంధులైరి మనుజులవనియందు
తాము చూడకున్న దైవంబు లేదొకో
తనకు లేదుగాని మనకు లేద!

ప్రేమ స్వరూపులారా!

అనాది కాలమునుండి దైవము ఉన్నాడని కొందరు, లేదని మరికొందరు వాదోపవాదములు చేస్తూ విలువైన కాలమును వ్యర్థము గావిస్తున్నారు. కన్నులు లేనివానికి ప్రకాశించే సూర్యుడు కానరాడు. కన్నులు మూసుకున్నవానికి ప్రపంచమే కనిపించదు. అంత మాత్రముచే సూర్యుడు లేడనా? ప్రపంచము లేదనా? కాదు. కాదు. సూర్యుడున్నాడు, కాని దృష్టిలేదు. ప్రపంచముంది, కానీ కన్నులు మూసుకున్నాడు. ఇది మన దృష్టి దోషమేగాని మరొకటి కాదనే సత్యము స్పష్టమవుతుంది. నమ్మకము మానవునికి ప్రధాన ప్రాణము. నమ్మకమే లేకుండిన క్షణమైనా కాలము గడుపలేరు. నమ్మకము లేకుండి పది అడుగులు కూడా ముందుకు పోలేడు. నమ్మకము లేకుండిన ఏచిన్న కార్యము కూడా చేయలేడు. ప్రయత్నమే చేయలేని మానవుడు విజయము నేవిధముగా సాధించగలడు. కనుక ఈ విశాల ప్రపంచములో ఏచిన్న కార్యము సాధించవలెనన్న నమ్మకము చాలా ప్రధానము.

ఒక్క దైవవిషయమందే కాదు అన్ని రంగములందు నమ్మకం చాలా ప్రధానమైనది. ప్రతివిషయం తన విశ్వాసముపై ఆధారపడి ఉన్నది కాని పరులపైన కాదు. ఈ విశాల ప్రపంచమందు ఏ కార్యము సాధించవలెనన్న నైతికంగా, భౌతికంగా, లౌకికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా నమ్మకంతోనే మనము కార్యము సాధించగలుగుచున్నాము. ఈ నమ్మకముచేతనే మనము సర్వులను ప్రేమిస్తున్నాము. 'ఈమె నా తల్లి' అనే నమ్మకము లేకపోతే తల్లినికూడా మానవుడు

sri sathyasai vachanamrutam

ప్రేమించలేదు. 'ఈమె నా భార్య' అనే నమ్మకం లేకపోతే ఆమెను భర్త ప్రేమించలేదు. 'ఇది నా బిడ్డ' అనే నమ్మకం లేకపోతే తల్లి బిడ్డను ప్రేమించలేదు. ఇట్టి సర్వవ్యాపకమైన ప్రేమతత్త్వాన్ని నమ్మకంచేతనే అనుభవిస్తున్నారుగాని నమ్మకం లేకపోతే దేనినీ మీరు అనుభవించలేరు.

దేవుడున్నాడు, దేవుడు లేడు అనురెండు అభిప్రాయములకు ఆధారము నమ్మకమే!

అనేకమంది ఈ నమ్మకము కోల్పోయినారు. నమ్మకం లేకపోయినా ఉండినట్లుగా నటించే జనులీలోకంలో అధికంగా ఉంటున్నారు. కానీ, దైవ విషయం వచ్చేటప్పటికి తమ హృదయంలో విశ్వాసం ఉన్నప్పటికీ ప్రపంచములో పేరు ప్రతిష్ఠల నిమిత్తమై లేక పార్టీల నిమిత్తమై భగవంతుడు లేడని ఉచ్చరిస్తున్నారు. భగవంతుడే నిజంగా ఉంటుంటే ఎందుకు కన్పించడు? అని ప్రశ్నిస్తారు. కనిపించినవన్నీ నీవు విశ్వసిస్తున్నావా? ఉదయం యం.బి.ఏ. పిల్లల దగ్గర ఒక ప్రశ్న వచ్చింది. 'స్వామి చెప్తుంటారు అందరినీ ప్రేమించమని; ఎందుకు అందరినీ ప్రేమించాలి?" అని. నేను దానికి ప్రతి ప్రశ్న వేశాను: "ఎందుకు ప్రేమించాలి అని నీవు అనుకుంటున్నావుగానీ, ఎందుకు ద్వేషించాలి?" ద్వేషించటానికి ఏది కారణమో ప్రేమించటానికి అదే కారణము. ద్వేష, ప్రేమలు రెండు బింబ ప్రతిబింబములే. ఎక్కడ 'లేదు' అనే భావము ఉంటుందో అక్కడ 'ఉన్నది' అనే సత్యం ఉంటుంది. ఒక చిన్న ఉదాహరణ. ఇప్పుడు స్టేజిపై సాయిబాబా ఉన్నాడా లేడా? ఉన్నాడు. దేనిని బట్టి? రూపాన్ని బట్టి చెబుతున్నారు. ఈ ఉపన్యాసం అయిన తరువాత నేను లోపలకు వెడతాను. అప్పుడు సాయిబాబా స్టేజిపై ఉన్నాడా? లేడు. ఉన్న వ్యక్తినే 'లేడు' అని చెబుతున్నారు. సాయిబాబాయే లేకపోతే ఉన్నాడా, లేడా అనే ప్రశ్న రాదు. అక్కడ అదేవిధముగా దేవుడు ఉండబట్టే ఉన్నాడు, లేడు అని రెండు పదములు వస్తున్నాయి. దేవుడు ఉండినప్పుడే లేడనే పదము వస్తుంది. There is God అంటున్నాడు అనిల్ కుమార్. మొట్టమొదట సత్యము ప్రారంభమవుతుంది. There is అంటున్నాము. అక్కడ ఉన్నాడు who ఎవరు? God. అయితే దీని తరువాత There is no god. అంటారు; no God తరువాత వస్తుంది. కాబట్టి సత్యమే మొదట వస్తుంది; no God తరువాత వస్తుంది. ఇంకా నాస్తికత్వము బాగా పెరిగిపోయినప్పుడు మరొక పదము ప్రారంభమవుతుంది. నాస్తికులు God is nowhere అంటారు. God is nowhere అని మూడు పదములు; nowhere

sri sathyasaivachanamrutam

అనే పదములో No ను w తో చేర్చితే అది now here అయిపోతుంది. ఇక్కడ ఉన్న w ను అక్కడ చేర్చాము. భావము ననుసరించి నమ్మకముండినప్పుడు God is now here అంటాము. నమ్మకం లేనప్పుడు God is nowhere అంటాము. రెండింటికీ నమ్మకమే మూలకారణము. నమ్మకమే మానవుని నేత్రములు. ఈ నేత్రములే మానవుని శాస్త్రములు. ఈ శాస్త్రముల దృష్టియే యీ సృష్టి. ఈ సృష్టియే మానవుని దృష్టి. కనుక దృష్టికి సృష్టికి ఏమాత్రం బేధము లేదు. నేత్రములకు శాస్త్రమునకు ఏ బేధము లేదు. నేత్రములతో చూచిన దానినే శాస్త్రములలో వర్ణిస్తున్నాము. శాస్త్రములలో వర్ణించినదానినే నేత్రములతో చూస్తున్నాము.

ప్రతిమానవుడు విశ్వాసముతో తన జీవితమును ప్రారంభించాలి

కనుకనే భగవంతుని మొట్టమొదట 'జ్ఞాతుం' తెలుసుకోవాలి. తెలుసుకున్న దానిని 'ద్రష్టుం' చూడాలి. చూచిన దానిని 'ప్రవేష్టుం' లోపల ప్రవేశింప చేసుకోవాలి. ఫలాని వస్తువు మార్కెట్టులోకి వచ్చిందని వినాలి. శ్రవణం చేయటం 'జ్ఞాతుం'. వస్తువును మార్కెట్టుకు వెళ్లి చూడాలి, 'ద్రష్టుం'. చూచినంత మాత్రమున అది పొట్టలో ప్రవేశించదు. 'ప్రవేష్టుం'. ఆ చూచిన దానిని లోపల ప్రవేశపెట్టాలి. దీనినే శ్రవణం, మననం, నిధిధ్యాసము అంటారు. శ్రవణము చేయాలి. శ్రవణము చేసినదానిని మననం చేయాలి. మననం చేసినదానిని ప్రాక్టికల్‌లో పెట్టాలి. నవవిధ మార్గములలో మొట్టమొదటిది శ్రవణము. చివరిది ఆత్మనివేదనం. అనేకమంది ఇక్కడికి వచ్చి స్వామిని చూస్తూ ఉంటారు. వారివారి గ్రామములకు వెళ్లి విన్నదంతా వారు చెప్తుంటారు. సాయిబాబాను చూశామని, ప్రశాంతినిలయం ఇట్టిదని, అట్టిదని చెప్తారు. ఇదంతా శ్రవణం చేయటంవలనే కదా రెండవ వారికి చెప్పగలుగుతున్నారు. శ్రవణమే చేయకపోతే టిక్కెట్టు కొనరు వారు. శ్రవణము చేతనే సర్వకార్యములు నెరవేరుతున్నాయి. కనుక ప్రతి మానవునకు మొట్టమొదట విశ్వాసం అత్యవసరం. విశ్వాసమే లేకపోతే వారికి జీవితమే ఉండదు. కనుక ప్రతి మానవుడు విశ్వాసముతో తన జీవితమును ప్రారంభించాలి. అయితే కొంతమంది విశ్వసించరు. విశ్వసించనివారి గతి వారిదే. నీకెందుకు వారి గురించి విచారము? ఎవరికి ఇష్టమైందో వారు కొనుక్కుంటారు. అంతేగానీ వారినేమాత్రం బాధించకూడదు.

sri sathyasaivachanamrutam

'ఎస్' అనువారికి 'ఎస్' అనురా
'నో' అనువారికి 'నో' అనురా
'నో', 'ఎస్‌లు' నీ నోటికి గాని
సాయికి సర్వము 'ఎస్, ఎస్, ఎస్',

'నో', 'ఎస్'లు నీనోటికే గాని దైవమునకేమీ సంబంధము లేదు. ఏ నాలుక 'నో' అని చెప్పిందో ఆ నాలుకే 'ఎస్' అని చెబుతుంది. రెండూ చెప్పేది ఒక నాలుకే. దేనిని నీవు నమ్ముతావు? 'నో' ను నమ్ముతావా? 'ఎస్'ను నమ్ముతావా? కాదుకాదు. నీ నాలుకను నీవు నమ్మాలి. రెండింటికి ఈ జిహ్వాయే కారణం. కనుకనే జయదేవుడు తన నాలుకను

జిహ్వే రసజ్ఞే మధుర ప్రియే సత్యం హితం త్వాం పరమం వదామి
ఆవర్ణయేథా మధురాక్షరాణి గోవింద దామోదర మాధవేతి

ఈ గోవింద, దామోదర, మాధవ అనే పదములు ఎక్కడ ఆడుకుంటున్నాయి. మన నాలుకపైనే నాట్యమాడుతున్నాయి. నాలుక, మాటలకు స్టేజి. స్టేజిపై మంచి బొమ్మలు ఉన్నాయి, చెడ్డ బొమ్మలు ఉన్నాయి. రాజు వస్తుంటాడు, రాణి వస్తుంది. జవాను కూడా వస్తుంటాడు. ఈ నాలుక సాక్షీభూతమైనది. ఈ నాలుక లేకుండా ఉంటే మూగవాడు ఉండవచ్చు. అతడు కూడా ఏమేమో తీయని పదార్థములు తింటున్నాడు. చెప్పలేడు కాని ఆ తీపిని తాను అనుభవిస్తున్నాడు. పదములతో చెప్పలేడు కాని ఆ మాధుర్యమును స్వయంగా అనుభవించగలడు. అనుభవముతో మొదలుపెట్టి అనుభూతి పొందాలి. వాదోపవాదములచేత నీవు కాలమునుగానీ, కర్మనుగానీ వ్యర్థము చేయరాదు. వాదించటంచేత వైరం పెరుగుతుంది గానీ ప్రేమ పెరగదు.

దైవము లేదని వాదించడం మూర్ఖత్వమే!

దైవమును నమ్మియే తీరాలి. దైవము లేదని వాదించటము మూర్ఖత్వమే. ఏమీ లేదంటున్నావు. కనిపించటం లేదు కాబట్టి లేదంటున్నావు. ఒక వ్యక్తి ఉన్నాడు, అతను ఆరడుగుల పొడవు, ఎనభై పౌండ్ల బరువు ఉన్నాడు. వైట్ కలర్‌లో ఉన్నాడు. బట్టతల కలిగి ఉన్నాడు. ఇవన్నీ శరీరం యొక్క చిహ్నములు. ఆకారమును చూచి నీవు చూచినది సత్యం అనుకుంటున్నావు. ఆకారమును చూస్తున్నావు. ఇంతేనా మానవుని యొక్క విలువ. నీకు

srisathyasaivachanamrutam

తెలియనివి, కనిపించనివి అతనిలో దయ ప్రేమ, ద్వేషము, సానుభూతి, సహనము ఇవన్నీ ఉంటున్నాయి. ఇవన్నీ నీకు కన్పించటం లేదు. అయితే అవి లేవని అనగలమా? కన్పించనివి అన్నీ లేవని మూఢంగా అంటున్నావు. ఏది కనిపించదో అదే ఈ మానవత్వాన్ని నిరూపిస్తూ వచ్చింది.

కనిపించనిదే తినిపించును
నీ కర్మల ఫలమను మర్మము జీవా
తై తై తై తై బొమ్మా దీని
తమాష చూడర మాయ బొమ్మ.

కనిపించేది ఏమాత్రం మనకు కష్టసుఖములందించటం లేదు. కన్పించని గుణములే మనకు కష్టసుఖములు చేకూరుస్తున్నాయి. కనుక కనిపించనిది నమ్మకూడదనటం పెద్ద మూర్ఖత్వము. మన చుట్టూ గాలి ఉంది. గాలి మన కంటికి కనిపించటం లేదు. గాలి లేదని చెప్పగలమా? గాలి లేకుండా నీవు ఏరీతిగా జీవించగలవు? ఉంది గాలి. కానీ కనిపించదు. ఇదే నచికేతునకు ఉద్దాలకుడు బోధించిన ప్రబోధ. 'నాన్నా! దైవము ఎక్కడున్నాడు'? అని అడిగాడు. సర్వత్రా ఉన్నాడని వేదములు, శాస్త్రములు చెబుతున్నాయి. తండ్రి "నాయనా! ఇది మాటలతో చెప్పేది కాదు. నీవు సాధనచేత, గురు కటాక్షముచేత దైవానుగ్రహముచేత సత్యాన్ని గుర్తించవలసి వస్తుంది. దీనికి ఒక చిన్న ఉపమానం చూపిస్తాను', అన్నాడు. లోపలికి వెళ్లి ఒక పాత్రలో నీరు, కొంచెం చక్కెర తీసుకురమ్మన్నాడు. అవి తీసుకువచ్చాడు. ఈ నీరు ఉన్నపాత్రలో చక్కెర వేయమన్నాడు. ఉద్దాలకుడు బాగా కలిపాడు. కలిపేసరికి చక్కెర కన్పించలేదు. ఏ చేతితో తెచ్చాడో ఆ చేతికే చిక్కటం లేదు. ఏ కన్నులతో చూచాడో ఆ కన్నులకే కన్పించటం లేదు. అది కనిపించదు. చేతికి ఏమాత్రం చిక్కదు. చక్కెర ఉంది; అయితే, ఈ జలములో సర్వత్రా కరిగిపోయింది. అదే రీతిగా దైవ సాక్షాత్కారం ఉంది. అయితే మానవుని యందు లీనమై ఉంటున్నది. నేత్రములకు, చర్మ చక్షువులకు కన్పించదు. కేవలం జ్ఞాన చక్షువులకే కన్పిస్తుంది. నీవు చూడటం చర్మ చక్షువులతో చూస్తున్నావు. జ్ఞాన చక్షువులతో చూడాలి. కనుక ప్రత్యక్ష ప్రమాణమే ప్రధానమని అనుకోటం పెద్ద మూర్ఖత్వము.

భగవంతుడు ప్రత్యక్షంగా కనిపించకపోవచ్చుగాని, భగవదనుభూతులు అర్థమవుతాయి

పరోక్షం కూడా ఉంది. అగ్ని కనిపించదు కాని పొగ మాత్రం వస్తుంది. ఈ పొగను చూసి అగ్నిఉందనే నిర్ణయమునకు వస్తాము. అదే విధంగా దైవత్వమనేది లేకపోతే ఈ జగత్తులో ఉండటానికి వీలుకాదు. చిన్న ఉదాహరణ. ఒక ఆవుకు దూడ పుట్టింది. పుట్టిన తక్షణమే ఆ తల్లి తన నాలుక చేత ఆ దూడను పరిశుద్ధము చేస్తుంది. పరిశుద్ధము చేసిన తక్షణమే ఆ దూడ లేస్తుంది. అంతవరకు ఈ దూడ నిల్చునేందుకు ప్రయత్నించదు. ఆ పుట్టిన దూడకు ఆకలి అయినప్పుడు పాలు ఎక్కడుంటాయి అనేది ఎవరు నేర్పించారు దానికి? తిన్నగా అదే నడచి పొదుగు దగ్గరకు పోయి పాలు తాగుతుంది. ఇది ఎవరు నేర్పారు? అంతా దైవ నిర్ణయమే. ప్రతి ఒక్కటి అర్థము చేసుకోకుండా మూర్ఖత్వముతో దైవము లేదని వాదిస్తామే కాని, అనుకోటం పెద్ద మూర్ఖత్వము. ప్రత్యక్షంగా కనిపించనివి అనుభూతికి వచ్చేవి ఎన్నో ఉన్నాయి. మనం చూసుకోవాలంటే తరువాత ఏ సంకల్పము వస్తుందో మనకే తెలియదు. మంచి చెబితే వినరు. వినకపోవటంచేత మూర్ఖత్వము పెరిగిపోతున్నాది. మన వాసనలు పోవటం లేదు. ఏమిటా వాసనలు? జన్మాంతరముయొక్క వాసనలుంటున్నాయి. past life గురించి చెబితే మీరెవరు నమ్మరు, మీనమ్మకంతో నాకెందుకు? నా అనుభవము నాకుంది. నీవు నమ్మినా నమ్మకపోయినా అవి ఫలింపచేస్తున్నాయి. ప్రతి దానికి past, present, future మూడూ ఉంటున్నాయి. ఈ past లేకుంటే present ఎలా వచ్చింది? పూర్వము past అనే వృక్షము ఉన్నప్పుడే present అనే seed వచ్చింది. ఈ present అనే విత్తనం ఉండటంచేత future అనే వృక్షము వస్తుంది. past tree, present seed, future tree. కాబట్టి ఇంత పెద్ద వృక్షము అంత చిన్న విత్తనంలో ఇమిడి ఉంది. దీనినే వేదాంతము 'అణో రణీయాన్ మహతో మహీయాన్' అని వర్ణించింది. అణువులో అణువుగా ఘనములో ఘనముగా ఉన్నాడు. మీకు కన్పించదు గానీ అనుభూతులు అర్థమవుతాయి. ఇది ఒక flower. ఇది కనిపిస్తున్నాది. ఇది ఏమంటే గులాబి పుష్పమంటారు. దీని వాసన మీకు కన్పించదు గానీ అనుభూతికి వస్తుంది. ఈ వాసనకు రూపం లేదు కాని వాసన అందించే పుష్పమునకు రూపం ఉంది. ప్రేమకు రూపం లేదు కాని నిన్ను ప్రేమించే తల్లికి రూపము ఉంది. ప్రేమ, ఆనందము, సుగంధము వీటికి రూపము లేదు కాని వాటిని అందించే వీటికి రూపం ఉంది.

srisathyasaivachanamrutam

రూపం ఉన్నదే రూపం లేనిదానిని అందించగలుగుతున్నది.

దేవునిపై నమ్మకము లేదంటే నీపై నీకు నమ్మకము లేదన్నమాట

నీ కన్నులను నీవు చూడగలుగుతున్నావా? నీవు చూడలేనప్పుడు కన్నులున్నాయని ఎలా చెప్పగలుగుతున్నావు? నీ ముందర ఒక అద్దము పెట్టుకుంటే నీ కన్నులు నీకు కనిపిస్తాయి నీ మనస్సు అనుకుంటున్నావు. మనస్సుకు ఏ రూపం ఉంది? నీ మనస్సు నీవు చూడగలుగుతున్నావా? కానీ నీవెలా నమ్ముతున్నావు? ఇవన్నీ కేవలము మూర్ఖత్వముతో కూడిన మాటలు. కనిపించనివి అన్నీ మనకి మూలాధారము. ఈ పెద్ద వృక్షము పూర్వం విత్తనంగా ఉన్నప్పుడు మనకు కనిపించలేదు. ఆ చిన్న మొక్కే పెద్ద వృక్షంగా మారింది. దైవత్వము సర్వత్రా ఉండి కూడా కన్పించకుండా ఉంది. గాలి ఏవిధంగా సర్వత్రా ఉండి ఏ విధంగా మనకు కన్పించదో దైవముకూడా కన్పించకుండా ఉన్నాడు. పంచభూతములు అట్టివే. ఒక్కొక్క పంచభూతమునకు ఒక్కొక్క శక్తి ఉంటున్నది. దేహములో సర్వత్రా ఉండినది ఒక రక్తమే. డాక్టర్లు blood test చేయాలంటే శరీరములోనున్న రక్తమంతా తీసి test చేయటం లేదు. ఒక చుక్క ఎక్కడనుంచో తీస్తాడు. మంచి చెడ్డ నిర్ణయిస్తాడు. నాలుకపైనున్నది, పెదవులలో నున్నది అంతా రక్తమయం. కానీ అద్దును తీసుకొచ్చి చేతిపై పెడితే రుచి తెలుస్తుందా? తెలియటంలేదు. కానీ, నాలుకపై పెడితే తెలుస్తుంది. ఒక్కొక్క దగ్గర ఒక్కొక్క విధమైన శక్తి మాత్రమే ఉంటున్నది. ఆ సత్యాన్ని గుర్తించలేని మూర్ఖులు సర్వత్రా కనిపించాలి కదా అంటారు. సర్వత్రా ఉన్నది ఒకే రక్తము కదా. ఇది నమ్ముతావా? లేదా? అయితే చేయి ఎందుకు taste చేయలేదు? ఒక్క నాలుకపైన పెడితేనే taste తెలుస్తుంది. ఒక్క నాలుకకు మాత్రమే ఆ గుణం ఉంది. కనుక దైవం ఉన్నది. ఉన్నది. దైవము లేక జగత్తు లేదు. నీ ఆత్మయే నీకు దైవము. దేవునిపై నమ్మకము లేదంటే నీపై నీకు నమ్మకము లేదన్నమాట. తనను తాను నమ్మనివాడు దైవమును ఏరీతిగా నమ్మగలడు? మొట్టమొదట తనను తాను నమ్మాలి. మానవునకు విశ్వాసమే శ్వాస. ఈ విశ్వాసము లేనివాడు కేవలం శవస్వరూపుడు.

దైవచింతన చేతనే నమ్మకము ఏర్పడుతుంది

ఉదాహరణకు, నిత్యజీవితములో మనం సత్యంగా అనుభవించేది దేహం. ఉచ్ఛ్వాస,

sri sathyasai vahinamrutam

నిశ్వాసములుండినంతవరకు ఈ దేహము – శివం. అనగా మంగళకరము. ఈ ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములు పోగానే శవం. ఏది శివం? ఏది శవం? మన ప్రాణమే శివం. ప్రాణం లేకపోవటమే శవం. శివుడంటే గంగను నెత్తిమీద పెట్టుకొని త్రిశూలం పట్టుకొని శిల్పి చెక్కిన రూపమని అనుకుంటున్నాము. మన ప్రాణమే శివుడు. 'ఈశ్వర స్సర్వభూతానాం.' ఈశ్వరుడు శ్వాస రూపుడై ఉంటున్నాడు. అతనే దైవము. కనుక దైవత్వము సర్వత్రా ఉంది. సర్వవిధములా మనం చూడటానికి వీలవుతుంది. ఒక అబ్బాయి చెప్పాడు ఉపన్యాసంలో – 'సత్యం వద, ధర్మం చర' అని. సత్యము పలకాలి. ధర్మము ఆచరించాలి. ఇది తేలిక కాదు చాలా కష్టం అన్నాడు. అది తప్పు. సత్యము పలకటం, ధర్మము నాచరించటం దీనికంటె తేలిక మరొకటి లేదు. సత్యము చెప్పటమంటే స్వామి నాలుగు గంటలకొచ్చారు. ముందుగా ఉపన్యాసం ప్రారంభించారని చెప్పటం సత్యం. ఉన్నది ఉన్నట్లుగా చెప్పటం ఎంత సులభం! దీనికేమాత్రం యోచన చేయనక్కరలేదు. విచారణ అక్కరలేదు. అసత్యంగా చెప్పాలంటే చాలా విచారణ చేయాలి. ఈ అసత్యాన్ని నమ్మకమైనరీతిగా మార్చుకోవాలి. ఎన్నో కుయుక్తులు పలకాలి. అబద్ధం చెప్పటం ఎంత కష్టం! సత్యం పలకటం చాలా సులభము. సత్యం కష్టమనుకుంటున్నారు. చాలా పొరపాటు. మనము అసత్యానికి అలవాటు పడ్డాము. ఈ అలవాటైన అసత్యంవల్ల సత్యం కష్టమనుకుంటున్నాం. లోకము కూడా దీనికి అవకాశము ఇస్తూ వచ్చింది. ఈ బలహీనత ప్రతి మానవునిలో ఉంది. ఒక చిన్న ఉదాహరణ. ఒక ఇంటిలో ఒక వ్యక్తి మరణించాడు. అక్కడకు వెళ్ళి "ఏమిటండీ! పుట్టటానికి ఏమి కారణమో గిట్టటానికికూడా అదే కారణం. పుట్టాడు, చచ్చాడు. జననంతో బాటు మరణంకూడా ఉంటుంది" అని మాట్లాడితే 'ఎవరితను? ఇంత కఠినంగా మాట్లాడుతున్నాడు!' అని మనపై కోపం వస్తుంది వారికి. కానీ, అదే ఇంటికి పోయి, 'అమ్మా! ఏమి జబ్బు చేసింది? ఏ డాక్టరు చూశారు? ఏమి మందు ఇచ్చారు? ఎందుకింత ప్రమాదం జరిగింది?' అని విచారిస్తే, 'అతను వచ్చి క్షేమ సమాచారం విచారించి వెళ్ళాడు' అని గొప్పగా చెప్పుకుంటారు. ఇదంతా అల్పతృప్తి. ఇవన్నీ మనం గుర్తించవలసినవి కావు. జననంతోబాటు మరణంకూడా ఉంటుంది. రైల్వే కంపార్టుమెంటుమీద Return అని వ్రాసి ఉంటుంది. ఆ కంపార్టుమెంటు ఎక్కడికి పోయినా Return అవవలసిందే! ఈ దేహము ఒక కంపార్టుమెంటు. కానీ దీనిపై తారీఖు వ్రాయలేదు కాని Return మటుకు ఉంటుంది. కనుక

sri sathyasai vahini

దీనికి ఎందుకు విచారపడాలి? ఎందుకు దుఃఖమునకు గురికావాలి? మనము ఈవిధమైనదానికి మొదటినుండి అలవాటు పడిపోయాము. కనుక, ఇవన్నీ అలవాటులో వచ్చిన పొరపాటులే! విశ్వాసముతో వచ్చినవి కావు. విశ్వాసము అనేది సత్యం. సత్యమనేది విశ్వాసం. విశ్వాసము చేతనే మనకానందము. ఈ ఆనందము చేతనే శాంతి. శాంతి వలనే సౌఖ్యము. సౌఖ్యము వలనే సంతోషము. మన సంతోషమే మన స్వర్గము. మన దుఃఖమే మన నరకము. కనుక, మనము దుఃఖమునకు ఏమాత్రము అవకాశమునివ్వక విశ్వాసముతో ప్రతిదానితో పోరాడాలి. ఆ విశ్వాసముతో మనం ఎంతైనా సాధించవచ్చు. ఈ విశ్వాసము లేనివాడు దేనిని సాధించలేడు. కనుక మొట్టమొదట నమ్మకము పెంచుకోవాలి. ఈ నమ్మకము దైవచింతన చేతనే కలుగుతుంది.

1996 జూలై 8వ తేది సాయికుల్వంత్‌హాల్‌లో భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం

sri sathyasai vachanamrutam